

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА

Покрет слободних грађана (ПСГ) - Странка демократске акције Санџака (СДА
Санџака) - Партија за демократско деловање (ПДД)
3. јул 2025. године
Београд

ПРЕДСЕДНИЦИ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006 и 115/2021), члана 40. став 1. тачка 1. Закона о народној скупштини („Службени гласник РС“, број 9/2010) и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/2012 – пречишћен текст) подносимо

ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ГЕНОЦИДУ У СРЕБРЕНИЦИ, са предлогом да се донесе по хитном поступку

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Павле Грбовић

Ахмедин Шкријель

Минела Календер

Ана Орг

Шаип Камбери

Владимир Пајић

ПРЕДЛОГ

Полазећи од Резолуције Генералне скупштине Уједињених нација 78/282 о Међународном дану промишљања и сећања на геноцид у Сребреници од 23. маја 2024. године,

Истичући приврженост духу и нормама Универзалне декларације Уједињених народа о људским правима, Пакта о грађанским и политичким правима, Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, Допунских протокола из Женевске конвенције о заштити жртава у оружаним сукобима, Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида и Статута Међународног кривичног суда,

Поштујући и прихватавајући пресуде Међународног кривичног суда за бившу Југославију, Међународног резидуалног механизма за кривичне судове, а нарочито пресуду Међународног суда правде, главног правосудног органа Уједињених нација, донету 26. фебруара 2007. године у спору по тужби Босне и Херцеговине против Србије, као правне наследнице Савезне Републике Југославије и Државне заједнице Србија и Црна Гора,

Руководећи се потребом осигурања трајног и стабилног мира и враћања поверења између држава и народа на простору бивше СФРЈ,

Обавезујући се на поштовање територијалног интегритета и суверенитета Босне и Херцеговине, као и других држава на простору Западног Балкана,

Имајући у виду значај суочавања са прошлешћу у циљу помирења између српског и бошњачког народа, али и других народа са простора бивше СФРЈ,

Прокламујући вредносни суд о геноциду, етничком чишћењу, ратним злочинима и употреби силе за остварење политичких циљева,

Изражавајући најдубљи пијетет према жртвама геноцида у Сребреници,

Наглашавајући да је кривица за геноцид, ратне и друге злочине индивидуална и да ниједан народ не може бити колективно означен као геноцидан или злочиначки,

Афирмишући концесију и универзалитет наступајући на аверзији и антагонизму а активну животну коегзистенцију наступајући на конфронтацији,

Народна Скупштина Републике Србије, на основу члана 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 8. став 1. Закона о народној скупштини, доноси

**РЕЗОЛУЦИЈУ
О
ГЕНОЦИДУ У СРЕБРЕНИЦИ**

1. Народна скупштина Републике Србије најоштрије осуђује геноцид почињен над бошњачким народом у Сребреници јула 1995. године
2. Проглашава се 11. јул за Дан сећања на геноцид у Сребреници. Дан сећања на геноцид у Сребреници обележава се сваке године.
3. Народна скупштина Републике Србије изражава саучешће и извињење породицама жртава због тога што Република Србија није спречила геноцид у Сребреници, нити је казнила починиоце.
4. Република Србија ће својим кривичним законодавством осигурати адекватну кажњивост за негирање геноцида у Сребреници, ратних и

других злочина утврђених пресудама релевантних међународних судова, те кажњивост за глорификацију појединача и организација који су од стране релевантних међународних судова оглашени кривим за геноцид у Сребреници, ратне и друге злочине.

5. Потврђује се решеност Републике Србије да спречи геноцид и све друге злочине и потврђује ставове завршног документа Светског Самита из 2005. године и одговорности за заштиту становништва од геноцида, ратних злочина, етничког чишћења и злочина против човечности.
6. Гарантује се ратификација и пуну имплементација Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, ратних злочина, етничког чишћења и злочина против човечности и усвајање закона потребних за испуњавање обавеза из те Конвенције.
7. Република Србија се обавезује се да ће искористити сва расположива средства и механизме да спроведе истрагу, расветли и казни све одговорне за геноцид у Сребреници јула 1995. године.
8. Наглашава се суштински значај помирења заснованог на дијалогу, суочавању са прошлешћу и посвећености правди и подршци жртвама, као основи за јачање сигурности, стабилности и просперитета у региону.
9. Република Србија се обавезује да ће развијати образовне програме, који ће будућим генерацијама усадити лекције о свим негативним последицама које су произашле из геноцида, ратних злочина, етничких чишћења и злочина против човечности у циљу спречавања њихове глорификације које несумњиво доводе до стварања свести да се интереси сопственог народа и државе могу остваривати на штету другог народа и државе.
10. Народна скупштина Републике Србије потврђује значај лекције о неуспеху да се спречи геноцид у Сребреници, као што је наведено у извештају Генералног секретара УН-а, у складу са резолуцијом Генералне скупштине 53/35 и одлучује да рано и ефикасно делује како би се спречило понављање геноцида и у ту сврху ће се искористи сва расположива средства.

11. Република Србија потврђује да кршења људских и мањинских права могу бити рани показатељ могућности геноцида и у том смислу се обавезује на усвајање законских и других правно обvezujućih аката која ће недвосмислено гарантовати заштиту и пуно остваривање људских и мањинских права и обезбедити мањинама услове за остваривање права на политичку егзистенцију.

Ову Резолуцију објавити у Службеном гласнику Републике Србије

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у члану 99. став 1. тачка 7. и став 2. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије и да врши друге послове одређене Уставом и законом, као и у члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини ("Службени гласник РС", број 9/10), којим је, између остalog, прописано да Народна скупштина доноси и резолуцију.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Доношење Резолуције о геноциду у Сребреници има за циљ да се у Народној скупштини Републике Србије направи први важан корак у правцу решавања отворених питања између Републике Србије и Босне и Херцеговине, те српског и бошњачког народа.

Усвајање предложене резолуције на 30-ту годишњицу од извршеног геноцида над бошњачким народом у Сребреници, од суштинског је значаја за враћање поверења између српског и бошњачког народа и враћања поверења у државне органе Републике Србије.

Генерална скупштина Уједињених нација, 23.маја 2024. године, донела је Резолуцију 78/282 о Међународном дану промишљања и сећања на геноцид у Сребреници. Наведеном Резолуцијом 11. јул је проглашен као Међународни дан промишљања и сећања на геноцид над бошњачким народом у Сребреници јула 1995. године.

Међународни суд правде је пресудом од 26. фебруара 2007. године Републику Србију прогласио кривом јер није спречила геноцид у Сребреници и није казнила починиоце, чиме је Република Србија постала прва држава која је проглашена кривом за кршење Конвенције УН о спречавању и кажњавању геноцида.

Доношењем горе наведене пресуде Међународног суда правде и пресуда Међународног кривичног суда за бившу Југославију Радовану Карапићу, Ратку Младићу, Здравку Толимиру, Радиславу Крстићу, Драгу Николићу, Љубиши Беари, Вујадину Поповићу, Милораду Трбићу, Радомиру Вуковићу и осталима, осигуравају се потребни услови да Република Србија након усвајања предложене резолуције, одговорност и кривицу за почињени геноцид али и за планирање и реализацију удруженог злочиначког подухвата индивидуализује.

Имајући у виду и пресуде Међународног резидуалног механизма за кривичне судове у Хагу, изречене руководиоцима тадашње Службе државне безбедности Републике Србије, Јовици Станишићу и Франку Симатовићу, који су проглашени кривим за учествовање у удруженом злочиначком подухвату, те злочине почињене у Босни и Херцеговини посебно наглашавају разлоге за усвајање и имплементацију предложене резолуције.

Усвајањем Резолуције о геноциду у Сребреници отвара се простор за неопходну имплементацију Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида,

ратних злочина, етничког чишћења и злочина против човечности као и усвајање закона потребних за испуњавање обавеза из те Конвенције.

Доношењем ове Резолуције, Република Србија безусловно прихвата универзалне вредности и достигнућа која су иманентна мирољубивим и толерантним друштвима.

Предлог Резолуције о геноциду у Сребреници одбације колективну одговорност српског народа за геноцид почињен над бошњачким народом у Сребреници.

Признавање геноцида у Сребреници је цивилизацијски корак који је потребан Републици Србији како би потврдила усмерење ка изградњи поверења и трајног мира у региону заснованог на истини, прихватању дела из прошлости, суочавању са прошлоЛи и истрајност ка правди, подршци жртвама као основи за јачање сигурности, стабилности и просперитета у региону.

Доношењем ове Резолуције проглашава се и вредносни суд о извршеном геноциду над бошњачким народом.

Инсистирајући на поштовању утврђених чињеница, на правној и моралној осуди одговорних за геноцид над Бошњацима у Сребреници, ова Резолуција представља и јасно дистанцирање од политike етничког чишћења, негирања злочина и системске заштите одговорних за геноцид и друге злочине почињене над бошњачким народом. Сходно томе, предложена резолуција је од изузетног значаја за све грађане Републике Србије, а нарочито за већински српски народ. Усвајањем предложене Резолуције о геноциду у Сребреници, Република Србија развија концепт државе као сигурне куће за мир, правду, просперитет, слободу и једнакост сваког појединца у праведном, отвореном и демократском друштву, заснованом на начелу владавине права и праведних закона. Усвајањем Резолуције о геноциду у Сребреници напушта се до сада примењивани концепт који користи насиље за остваривање политичких циљева а политику етничког чишћења прихвата као свршен чин а Републику Србију дефинише као сигурну кућу за ратне злочинце и претњу миру и стабилности у региону.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

За спровођење ове резолуције нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

11. јула 2025. године навршава се 30 година од геноцида који је извршен над Бошњацима у Сребреници. Генерална скупштина УН-а, 23. маја 2024. године, донела је Резолуцију 78/282 о Међународном дану промишљања и сећања на геноцид у Сребреници. Наведеном Резолуцијом 11. јул је проглашен као Међународни дан промишљања и сећања на геноцид извршен над бошњачким народом у Сребреници јула 1995. године. Геноцид извршен над бошњачким народом у Сребреници утврђен је пресудама судова основаних од стране УН-а, односно Међународног суда правде, Међународног кривичног суда за бившу Југославију и Међународног резидуалног механизма за кривичне судове. Обавеза Народне скупштине Републике Србије да донесе Резолуцију о геноциду у Сребреници, по хитном поступку, поред наведеног заснована је и на чињеници да је Република Србија пресудом Међународног суда правде (главног судског органа УН-а) од 26. фебруара 2007. године проглашена кривом јер није спречила геноцид у Сребреници и није казнила починиоце геноцида у Сребреници.

ПРИМЉЕНО: 03.07.2025

REPUBLIKA SRBIJA
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА

Pokret slobodnih građana (PSG) - Stranka demokratske akcije Sandžaka (SDA
Sandžaka) - Partija za demokratsko delovanje (PDD)

3. jul 2025. године
Beograd

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	02-1298/25		

ПРЕДСЈЕДНИЦИ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу člana 107. stav 1. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS“, broj 98/2006 i 115/2021), člana 40. stav 1. tačka 1. Zakona o narodnoj skupštini („Službeni glasnik RS“, broj 9/2010) i člana 150. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS“, broj 20/2012 – prečišćen tekst) podnosimo **PRIJEDLOG REZOLUCIJE O GENOCIDU U SREBRENICI**, sa prijedlogom da se donese po hitnom postupku

NARODNI POSLANICI

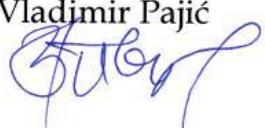
Pavle Grbović

Ahmedin Škrijelj

Minela Kalender

Anna Oreg

Shaip Kamberi

Vladimir Pajić

PRIJEDLOG

Polazeći od Rezolucije Generalne skupštine Ujedinjenih naroda 78/282 o Međunarodnom danu promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici od 23. maja 2024. godine,

Ističući privrženost duhu i normama Univerzalne deklaracije Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima, Pakta o građanskim i političkim pravima, Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, Dopunskih protokola iz Ženevske konvencije o zaštiti žrtava u oružanim sukobima, Konvencije o spriječavanju i kažnjavanju zločina genocida i Statuta Međunarodnog krivičnog suda,

Poštujući i prihvatajući presude Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove, a naročito presudu Međunarodnog suda pravde, glavnog pravosudnog organa Ujedinjenih naroda, donijetu 26. februara 2007. godine u sporu po tužbi Bosne i Hercegovine protiv Srbije, kao pravne nasljednice Savezne Republike Jugoslavije i Državne zajednice Srbija i Crna Gora,

Rukovodeći se potrebom osiguranja trajnog i stabilnog mira i vraćanja povjerenja između država i naroda na prostoru bivše SFRJ,

Obavezujući se na poštovanje teritorijalnog integriteta i suvereniteta Bosne i Hercegovine, kao i drugih država na prostoru Zapadnog Balkana,

Imajući u vidu značaj suočavanja sa prošlošću u cilju pomirenja između srpskog i bošnjačkog naroda, ali i drugih naroda sa prostora bivše SFRJ,

Proklamujući vrijednosni sud o genocidu, etničkom čišćenju, ratnim zločinima i upotrebi sile za ostvarenje političkih ciljeva,

Izražavajući najdublji pijetet prema žrtvama genocida u Srebrenici,

Naglašavajući da je krivica za genocid, ratne i druge zločine individualna i da nijedan narod ne može biti kolektivno označen kao genocidan ili zločinački,

Afirmišući koncesiju i univerzalizam nasuprot averziji i antagonizmu a aktivnu životnu koegzistenciju nasuprot konfrontaciji,

Narodna Skupština Republike Srbije, na osnovu člana 99. stav 1. tačka 7. Ustava Republike Srbije i člana 8. stav 1. Zakona o narodnoj skupštini, donosi

**REZOLUCIJU
O
GENOCIDU U SREBRENICI**

1. Narodna skupština Republike Srbije najoštije osuđuje genocid počinjen nad bošnjačkim narodom u Srebrenici jula 1995. godine
2. Proglašava se 11. jul za Dan sjećanja na genocid u Srebrenici. Dan sjećanja na genocid u Srebrenici obilježava se svake godine.
3. Narodna skupština Republike Srbije izražava saučešće i izvinjenje porodicama žrtava zbog toga što Republika Srbija nije sprječila genocid u Srebrenici, niti je kaznila počinioce.
4. Republika Srbija će svojim krivičnim zakonodavstvom osigurati adekvatnu kažnjivost za negiranje genocida u Srebrenici, ratnih i drugih zločina utvrđenih presudama relevantnih međunarodnih sudova, te kažnjivost za glorifikaciju

pojedinaca i organizacija koji su od strane relevantnih međunarodnih sudova oglašeni krivim za genocid u Srebrenici, ratne i druge zločine.

5. Potvrđuje se riješenost Republike Srbije da spriječi genocid i sve druge zločine i potvrđuje stavove završnog dokumenta Svjetskog Samita iz 2005. godine i odgovornosti za zaštitu stanovništva od genocida, ratnih zločina, etničkog čišćenja i zločina protiv čovječnosti.
6. Garantuje se ratifikacija i puna implementacija Konvencije o spriječavanju i kažnjavanju zločina genocida, ratnih zločina, etničkog čišćenja i zločina protiv čovječnosti i usvajanje zakona potrebnih za ispunjavanje obaveza iz te Konvencije.
7. Republika Srbija se obavezuje se da će iskoristiti sva raspoloživa sredstva i mehanizme da provede istragu, rasvjetli i kazni sve odgovorne za genocid u Srebrenici jula 1995. godine.
8. Naglašava se suštinski značaj pomirenja zasnovanog na dijalogu, suočavanju sa prošlošću i prosvijećenosti pravdi i podršci žrtvama, kao osnovi za jačanje sigurnosti, stabilnosti i prosperiteta u regionu.
9. Republika Srbija se obavezuje da će razvijati obrazovne programe, koji će budućim generacijama usaditi lekcije o svim negativnim posljedicama koje su proizašle iz genocida, ratnih zločina, etničkih čišćenja i zločina protiv čovječnosti u cilju sprječavanja njihove glorifikacije koje nesumnjivo dovode do stvaranja svijesti da se interesi sopstvenog naroda i države mogu ostvarivati na štetu drugog naroda i države.
10. Narodna skupština Republike Srbije potvrđuje značaj lekcije o neuspjehu da se spriječi genocid u Srebrenici, kao što je navedeno u izvještaju Generalnog sekretara UN-a, u skladu sa rezolucijom Generalne skupštine 53/35 i odlučuje da rano i efikasno djeluje kako bi se spriječilo ponavljanje genocida i u tu svrhu će se iskoristi sva raspoloživa sredstva.
11. Republika Srbija potvrđuje da kršenja ljudskih i manjinskih prava mogu biti rani pokazatelj mogućnosti genocida i u tom smislu se obavezuje na usvajanje

zakonskih i drugih pravno obvezujućih akata koja će nedvosmisleno garantovati zaštitu i puno ostvarivanje ljudskih i manjinskih prava i obezbijediti manjinama uslove za ostvarivanje prava na političku egzistenciju.

Ovu Rezoluciju objaviti u Službenom glasniku Republike Srbije

OBRAZLOŽENJE

I USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Ustavni osnov za donošenje ove rezolucije sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 7. i stav 2. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Narodna skupština donosi zakone i druge opće akte iz nadležnosti Republike Srbije i da vrši druge poslove određene Ustavom i zakonom, kao i u članu 8. stav 1. Zakona o Narodnoj skupštini ("Službeni glasnik RS", broj 9/10), kojim je, između ostalog, propisano da Narodna skupština donosi i rezoluciju.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Donošenje Rezolucije o genocidu u Srebrenici ima za cilj da se u Narodnoj skupštini Republike Srbije napravi prvi važan korak u pravcu rješavanja otvorenih pitanja između Republike Srbije i Bosne i Hercegovine, te srpskog i bošnjačkog naroda.

Usvajanje predložene rezolucije na 30-tu godišnjicu od izvršenog genocida nad bošnjačkim narodom u Srebrenici, od suštinskog je značaja za vraćanje povjerenja između srpskog i bošnjačkog naroda i vraćanja povjerenja u državne organe Republike Srbije.

Generalna skupština Ujedinjenih naroda, 23.maja 2024. godine, donijela je Rezoluciju 78/282 o Međunarodnom danu promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici. Navedenom Rezolucijom 11. jul je proglašen kao Međunarodni dan promišljanja i sjećanja na genocid nad bošnjačkim narodom u Srebrenici jula 1995. godine.

Međunarodni sud pravde je presudom od 26. februara 2007. godine Republiku Srbiju proglašio krivom jer nije spriječila genocid u Srebrenici i nije kaznila počinioce, čime je Republika Srbija postala prva država koja je proglašena krivom za kršenje Konvencije UN o sprječavanju i kažnjavanju genocida.

Donošenjem gore navedene presude Međunarodnog suda pravde i presuda Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju Radovanu Karadžiću, Ratku Mladiću, Zdravku Tolimiru, Radislavu Krstiću, Dragu Nikoliću, Ljubiši Beari, Vujadinu Popoviću, Miloradu Trbiću, Radomiru Vukoviću i ostalima, osiguravaju se potrebni uslovi da Republika Srbija nakon usvajanja predložene rezolucije, odgovornost i krivicu za počinjeni genocid ali i za planiranje i realizaciju udruženog zločinačkog poduhvata individualizuje.

Imajući u vidu i presude Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove u Hagu, izrečene rukovodicima tadašnje Službe državne bezbjednosti Republike Srbije, Jovici Stanišiću i Franku Simatoviću, koji su proglašeni krivim za učestvovanje u udruženom zločinačkom poduhvatu, te zločine počinjene u Bosni i Hercegovini posebno naglašavaju razloge za usvajanje i implementaciju predložene rezolucije.

Usvajanjem Rezolucije o genocidu u Srebrenici otvara se prostor za neophodnu implementaciju Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, ratnih zločina, etničkog čišćenja i zločina protiv čovječnosti kao i usvajanje zakona potrebnih za ispunjavanje obaveza iz te Konvencije.

Donošenjem ove Rezolucije, Republika Srbija nedvojbeno prihvata univerzalne vrijednosti i dostignuća koja su imanentna miroljubivim i tolerantnim društvima.

Prijedlog Rezolucije o genocidu u Srebrenici odbacuje kolektivnu odgovornost srpskog naroda za genocid počinjen nad bošnjačkim narodom u Srebrenici.

Priznavanje genocida u Srebrenici je civilizacijski korak koji je potreban Republici Srbiji kako bi potvrdila usmjerenje ka izgradnji povjerenja i trajnog mira u regionu zasnovanog na istini, prihvatanju djela iz prošlosti, suočavanju sa prošlošću i istajnost ka pravdi, podršci žrtvama kao osnovi za jačanje sigurnosti, stabilnosti i prosperiteta u regionu.

Donošenjem ove Rezolucije proklamuje se i vrijednosni sud o izvršenom genocidu nad bošnjačkim narodom.

Insistirajući na poštovanju utvrđenih činjenica, na pravnoj i moralnoj osudi odgovornih za genocid nad Bošnjacima u Srebrenici, ova Rezolucija predstavlja i jasno distanciranje od politike etničkog čišćenja, negiranja zločina i sistemske zaštite odgovornih za genocid i druge zločine počinjene nad bošnjačkim narodom. Shodno tome, predložena rezolucija je od izuzetnog značaja za sve građane Republike Srbije, a naročito za većinski srpski narod. Usvajanjem predložene Rezolucije o genocidu u Srebrenici, Republika Srbija razvija koncept države kao sigurne kuće za mir, pravdu, prosperitet, slobodu i jednakost svakog pojedinca u pravednom, otvorenom i demokratskom društvu, zasnovanom na načelu vladavine prava i pravednih zakona. Usvajanjem Rezolucije o genocidu u Srebrenici napušta se do sada primjenjivani koncept koji koristi nasilje za ostvarivanje političkih ciljeva a politiku etničkog čišćenja prihvata kao svršen čin a Republiku Srbiju definiše kao sigurnu kuću za ratne zločince i prijetnju miru u stabilnosti u regionu.

III PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE REZOLUCIJE

Za sprovođenje ove rezolucije nisu potrebna dodatna finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije.

IV RAZLOZI ZA DONOŠENJE PO HITNOM POSTUPKU

11. jula 2025. godine navršava se 30 godina od genocida koji je izvršen nad Bošnjacima u Srebrenici. Generalna skupština UN-a, 23. maja 2024. godine, donijela je Rezoluciju 78/282 o Međunarodnom danu promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici. Navedenom Rezolucijom 11. jul je proglašen kao Međunarodni dan promišljanja i sjećanja na genocid izvršen nad bošnjačkim narodom u Srebrenici jula 1995. godine. Genocid izvršen nad bošnjačkim narodom u Srebrenici utvrđen je presudama sudova osnovanih od strane UN-a, odnosno Međunarodnog suda pravde, Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove. Obaveza Narodne skupštine Republike Srbije da doneše Rezoluciju o genocidu u Srebrenici, po hitnom postupku, pored navedenog zasnovana je i na činjenici da je Republika Srbija presudom Međunarodnog suda pravde (glavnog sudskog organa UN-a) od 26. februara 2007. godine proglašena krivom jer nije sprječila genocid u Srebrenici i nije kaznila počinioce genocida u Srebrenici.